

[Margrete Auken]

hvad motorvejsbroen – det er ikke jernbanen, jeg er ude efter – vil betyde for hele luftforureningen. Det er kun med en stor stigning i biltrafikken, at den kommer hjem økonomisk.

Det var faktisk også en lille smule forstemmende at høre Socialdemokraterne, som holdt en virkelig gribende tale om miljø, og da det så kom til det konkrete, var det Øresundsbroen med motorvejsdelen, der var med. Det er ikke sådan helt til at blive tryk ved, at Socialdemokraterne heller ikke for alvor vil tage det så alvorligt, som det blev sagt i deres tale i dag. Man kan ikke både sige, at miljøet skal have første plads, og så gå ind for store, overflødige investeringer, der kun kan svare sig, hvis miljøpolitikken sættes i stå.

Vi har i SF vedtaget at gøre denne sag til en hovedsag i vores kommende arbejde. Det er vi nemlig simpelt hen nødt til, for ethvert andet valg ville være kynisk og absurd.

Jeg tror ikke, vi får regeringen til at gå ind i dette arbejde. Det er der ikke noget der tyder på, men jeg håber da meget, at Socialdemokraterne vil, og så håber jeg også et eller andet sted på, at De Radikale på et tidspunkt får nok af studiekreds og papirplaner, for de redder altså ikke verden på den måde. Tænk om vi engang skal sige til vores børn, når de står i ubetalelig miljøgæld til halsen: Vi lavede så mange fine planer.

Gade (SF):

Der var to ting, der karakteriserede statsministerens Europaafsnit. Det første var et ukritisk ja til økonomisk-monetær union med fælles centralbank og, som statsministeren sagde, med tiden med fælles valuta. Og det andet var en lang række velmenende betragtninger om, at regeringen arbejder positivt for et resultat af EF-EFTA-forhandlingerne – ja, hvordan kan man egentlig udtrykke det ønske svagere end den formulering, som statsministeren valgte? – samt nogle løse ønsker om, at Østersøen igen skal blive centrum for et blomstrende fællesskab.

Grunden til, at der, når det kom til stykket, ikke var mere end den klare melding om en økonomisk-monetær union, var jo nok, at den vigtigste politiske afklaring af hovedlinierne om Danmarks EF-politik i stedet blev givet i går, onsdag. Og hvordan har så et flertal i Danmark svaret på de store udfordringer, som revo-

lutionerne i Central- og Østeuropa har stillet Europa over for? Efter SF's opfattelse har vi stillet os for lidt solidarisk, for lidt grønt, for lidt demokratisk og for lukket i stedet for åbent.

Hovedopgaven i Vesteuropa burde være nu hurtigst muligt at hjælpe de central- og østeuropæiske lande ind i et forpligtende samarbejde med Vesteuropa, at give dem muligheder for i stadig stigende omfang at sælge deres varer ved, at vi åbner vore markeder, og at hjælpe de omstrukturerer igennem, der kan løse de akutte miljøproblemer og fremme en virkelig bæredygtig udvikling i hele Europa. Det betyder, at Danmark skal arbejde for et åbent Europa, herunder at EF giver de øvrige demokratiske europæiske lande ret til medlemskab – jeg understreger ret til medlemskab – og det betyder, at EF nu burde satse alle sine kræfter på at inddrage disse nye demokratier i et stadig mere forpligtende samarbejde.

Men det er jo ikke dagsordenen i EF. I stedet er hoveddagsordenen blevet opbygningen af en økonomisk-monetær union med fælles centralbank og fælles valuta – en opbygning, der logisk kræver en kraftig centraliseret økonomisk styring og dermed reduceret dansk indflydelse på økonomien, til hvad der kan svare til det, man har kaldt for amtsrådsniveau, og som alt andet lige vil gøre det betydelig vanskeligere for de nye demokratier at blive jævnyrdige medlemmer af EF.

Hvorfor støtter regeringen og nu Socialdemokratiet en sådan løsning og en sådan satsning, hvis regeringen og Socialdemokratiet reelt ønsker at arbejde for at åbne EF hurtigst muligt, sådan som man jo altid siger i de formuleringer, man altid bruger ude på møderne, og når man optræder i medierne? Hvorfor står det ikke klart i memorandumet, som vi har ønsket som konkret forslag, at det betyder, at man bør ændre Romtraktatens paragraffer om optagelse, sådan at det bliver en ret for medlemmerne at opnå medlemskab – selvfølgelig efter overgangsordninger osv.? Det står der ikke! Det kunne I ikke få igennem i går. Jeg synes stadig, at regeringen og Socialdemokratiet mangler svar på, hvorfor det ikke skal stå tydeligt fra dansk side.

I SF er vi meget glade for, at memorandumet så bastant afviser at inddrage militært samarbejde i EF, herunder at oprette EF-militærstyrker. Det kan måske vise sig, før vi aner, at være